

РЕШЕНИЕ

№ 1144

гр. София, 23.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 14.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **12703** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба от В. В. С. от [населено място] срещу Решение №Р-ЗДОИ-75 от 18.11.2021г. на Главния архитект на Столична община, издадено по реда на ЗДОИ.

С жалбата се иска отмяна на решението, като намира, че мотивите на органа за да постанови оспорения отказ, не кореспондират със закона. Мотивът на органа, че се касае за частни имоти, което препятства предоставянето на информацията намира, че е вътрешнопротиворечив, тъй като се касае за информация, която е част от публичен регистър – ОУП и ПУП. Не било налице фактическо или правно основание, което да мотивира отказ по смисъла на чл. 37 от ЗДОИ.

Сочи, че в случая се иска информация за градоустройствения статут на имоти, което следва да съставлява публична информация, тъй като се съдържа в ОУП, който е публично достъпен.

Счита, че в акта не се съдържат конкретни основания за постановяване на отказ.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Г.. Поддържа жалбата и депозира подробни писмени бележки, в които обосновава наличието на голям обществен интерес от търсената информация. Претендира разноските по делото.

Ответникът се представлява от юрк З., която оспорва жалбата и моли оспореният акт да бъде оставен в сила. Претендира юрисконкултско възнаграждение.

Съдът, на база данните по делото, становищата на страните и като съобрази закона, намира следното:

Жалбата се явява процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес, адресат на акта и в срок.

Разгледана по същество, същата се явява и основателна:

Подадено е заявление за достъп до обществена информация № СОА 21-ЕВ01-697 от 08.11.2021г. от настоящия жалбоподател чрез Контактния център при Столична община, с което от Главния архитект на Столична община се иска следната обществена информация, във връзка със „Съобщение за инвестиционно намерение“, касаещо ПИ с идент. № 44063.6209.3178; 44063.6209.3181; 44063.6209.3187; 44063.6209.3191; 44063.6209.3222; 44063.6209.3220 и 44063.6209.3221 по КККР на [населено място], район „П.“: 1. Какъв е сегашният статут на земята на описаните имоти? 2. Правени ли са промени в този статут от 2009г. и в какво се изразяват?

На това заявление е отговорено с оспореното в настоящото производството Решение № Р-ЗДОИ-75 от 18.11.2021г. на Главния архитект на СО, с което е прието, както следва: Развити са съображения относно легалната дефиниция на понятието „обществена информация“ по смисъла на ЗДОИ – чл.2 от ЗДОИ. Цитирана е и дефиницията за „официална обществена информация“ по смисъла на чл. 10 от ЗДОИ. Прието е, че процесната информация представлява такава, отнасяща се до частни имоти. Посочено е, че на основание чл. 8, ал.1 от ЗДОИ, разпоредбите на закона не се прилагат относно достъпа до обществена информация, която се предоставя във връзка с административно обслужване на гражданите и юридическите лица.

Прието е, че в процесния случай не се касае до сведения относно обществения живот на страната, а до такива, свързани с частноправния интерес на собствениците на имотите, визирани в искането.

Развити са съображения относно заинтересованите страни по смисъла на чл. 131 от ЗУТ. Изведен е извод, че ЗУТ и ЗУЗСО съдържат свои правила относно качеството на заинтересованите лица и правото им на достъп до определени документи по преписките, в зависимост от качеството им, поради което е изведен извод, че те са специални по отношение на ЗДОИ и последният е неприложим за тях.

Извън това е посочено, че поисканата информация касае частни имоти, поради което няма как да има характеристика на обществена информация и да има надделяващ обществен интерес.

Алтернативно е посочено, че в случай се искането касае данни и справки по Наредбата по чл. 5, ал.3 от ЗУЗСО, то същото следва да бъде уточнено с подаване на писмено заявление за административна услуга.

Посочено е, че информация за ОУП и ПУП има публикувана на посочена електронна страница, поддържана от Н.. Посочен е сайтът, където са публикувани внесени доклади от Главния архитект до СОС, като информацията съдържа изходящ номер от Н., всички данни за съответните обекти и придружителни документи към преписката. Дадени са указания и относно електронната страница, където са публикувани визи за проектиране от Н., както и градоустройствените заповеди.

Посочен е отделен линк, на който са публикувани всички актове на Главния архитект на СО.

По делото е приложена Подписка против изграждането на обект [фирма], жилищен комплекс в североизточната част на [населено място].

При така установените от фактическа страна, съдът приема, че актът следва да бъде отменен, като издаден при съществени процедурни нарушения:

Не са изяснени основни факти и обстоятелства, в противоречие с изискванията на чл.

35 и чл. 36 от АПК, както и на чл. 29 от ЗДОИ.

Видно от мотивите на акта е, че ответникът не е изяснил в какво се изразява конкретно искането и в какво качество го търси заявителят.

Споделя се тезата, че са налице вътрешнопротиворечиви мотиви.

На първо място, съдът споделя по принцип изложените съображения относно дефинициите на обществена информация, и в частност на официална такава, още повече, че същите са нормативно дефинирани.

Действително, налице са и нормите на чл. 4, ал.1 от ЗДОИ и на чл. 8, т.1 от ЗДОИ, които изключват приложното поле на ЗДОИ, когато се касае за административно обслужване на граждани и юридически лица в административно производство, по което са страна или до наличен друг ред за снабдяване с информацията.

В последната хипотеза действително попадат преписките и актовете, издавани по реда на ЗУТ, който е специален по отношение на ЗДОИ, която теза съдът възприема. Специален се явява последният обаче само по отношение на лицата по чл. 131 от същия, цитиран и в оспорения акт. Това са лицата, които по силата на специалния закон, имат право да се снабдят с информацията относно дейността на администрацията по ЗУТ, на база собственото им качество на заинтересовани лица. По отношение на такива лица, би било налице основанието по чл. 8, т.1 и чл. 4, ал.1 от ЗДОИ, тъй като същите биха имали свое субективно право, което да упражнят по реда на специалния закон. За тях ЗДОИ е неприложим, още повече, че търсенето на информация по реда му има други цели и характер – за информираност, а не за реализиране на права.

В процесния случай е видно, че органът не е изяснил този въпрос. От самото заявление за предоставяне на достъп е видно, че е посочено, че е „...във връзка със съобщение за инвестиционно намерение“. Последното е предмет и на приложената подписка против реализацията на това намерение. Последните обстоятелства довеждат до въпроса в какво качество лицето е направило искането за снабдяване с информация. В случай, че заявителят е в кръга на заинтересованите лица по чл. 131 от ЗУТ досежно цитираното инвестиционно намерение / предвид, че информацията, която се търси обхваща градоустройствения статут на имотите, включени в инвестиционното намерение, за което е постановено съобщение/ , то действително за същия ще са налице предпоставките на чл. 4, ал.1, и чл. 8, т.1 от ЗДОИ и ще следва да реализира правата си по специалния ред на ЗУТ, като се запознае с преписките и се снабди с търсената информация от тях.

Последното обаче следва да бъде проверено чрез изискване на уточнение на искането по смисъла на чл. 29 от ЗДОИ, тъй като това уточнение ще внесе яснота относно характера на исканата информация, респ. правото на такава у конкретния заявител.

Доколкото предоставянето на обществена информация не е обусловено от конкретен правен интерес, последното следва да бъде изяснено, именно поради препятстване на това право у лица, за които е предвиден друг ред за снабдяване с информация.

Не се споделя извода на органа, че тъй като се касае за частни имоти, не е налице обществена информация. На първо място, характерът на една информация като обществена или не, следва от издателя, който създава и поддържа същата, който е публичноправен субект, както несъмнено е в случая, а не от адресата си. На следващо място, в случай, че органът е преценил, че тази информация касае трети лица, следва да проведе процедурата по чл. 37, ал.1, т.2 от ЗДОИ, като изиска съгласието на засегнатото лице за предоставянето ѝ, при преценка за наличието на надделяващ обществен интерес, което винаги следва да бъде обсъдено. В процесното решение то е

споменато бланкетно, като е изведен извод за липсата му на база наличието на частни отношения / право на собственост/ досежно търсената информация, което по изложените по-горе съображения не се споделя от настоящия съд.

Недопустимо е в крайният административен акт, какъвто се явява оспореният, да се търси уточнение, както е сторено в процесния случай. Видно от мотивите на акта, органът не е изследвало предварително какво точно се търси със заявлението, тъй като в самия акт е записано „...в случай, че искането Ви е за предоставяне на справки по Наредбата..“, след което лицето е насочено към съответните сайтове на СО, Н..

Очевидно е, че самият орган не е изяснил характера на искането и е направил допускане относно същото в мотивите на акта. Последното е следвало да бъде сторено чрез изискване на уточнение преди постановяване на решението. Дори да се приеме, че искането е свързано със справки по Наредбата, същото не се явява удовлетворено от дадените препратки, тъй като обхваща ясна и конкретна информация относно имоти, предмет на инвестиционно намерение, за които не е налице отговор в предоставените регистри.

По изложените съображения, съдът намира, че решението е постановено при допуснати съществени нарушения на процедурата и неизясняване на относими за производството факти.

Решението следва да бъде отменено и върнато на органа за ново произнасяне по направеното искане, при съобразяване с мотивите на настоящото решение.

При този изход на спора, в полза на жалбоподателя са дължими направените разноски, но е налице изрично волеизявление, с което се сочи, че такива не се претендират.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл.2 и чл. 173 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №Р-ЗДОИ-75 от 18.11.2021г. на Главния архитект на Столична община, издадено по реда на ЗДОИ.

ВРЪЩА преписката на органа за ново произнасяне по заявление

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: